

08 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2020
Τετάρτη τῆς 3' ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν
ὁ Ὅρθρος
Τετάρτη πρωΐ
Ἦχος α' - 08.04.2020

Αγ.Αποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίουνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἐρμού

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

ὁ ἱερεύς: «Εὐλόγητός ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», **ὁ Αναγνώστης:** Τρισάγιον κ.τ.λ., «Ὅτι σοῦ ἐστὶ», **ὁ Αναγνώστης:** «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ», **ὁ ἱερεύς:** «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ», **ὁ δὲ Αναγνώστης:** τὸν Ἐξάψαλμον.

ὁ ἱερεύς: Τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι».

ΤΡΙΑΔΙΚΑ: **ὁ Χορός:** εἰς ἦχον πλ. α' (τῆς ἑβδομάδος) τὸ Ἀλληλουάριον τετράκις μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ,

μεθ' ὃ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου Τριαδικοὺς ὕμνους τοῦ α' ἤχου (τῆς ἑβδομάδος).

Σωματικαῖς μορφώσεσι, τῶν ἀσωμάτων δυνάμεων, πρὸς νοερὰν καὶ αἴυλον ἀναγόμενοι ἔννοιαν, καὶ τρισαγίῳ μελωδήματι, Τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἔλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός, Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, τὸν Τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός, Πρεσβείαις (τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον, βοῶμέν σοι Δυνατέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ ἱερεύς: μικρὰν συναπτήν. «Ὅτι σὸν τὸ Κράτος».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ: **ὁ Χορός:** εἰς τὴν α' στιχολογίαν, τὰ Κατανυκτικὰ τοῦ α' ἤχου (τῆς ἑβδομάδος) [ζῆτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου].

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁρῶσα σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἄφατος οἰκονομία σου αὕτη; δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν χειρῶν σου οἰκτίριμον, πλαστούργημα Δέσποτα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, Παράδεισον ἠνέωξας Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ, καὶ τρυφῆς κατηξιώθη ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητί μου Κύριε· δέξαι ὥσπερ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἠμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαχνίᾳ σου· μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἄρνα ἐπὶ ξύλου ἡ ἀμνάς καθορῶσα, μετὰ ληστῶν μακροθύμως σταυρούμενόν σε Λόγε, καὶ λόγῃ κεντούμενον πλευράν, ἠλάλαζε βοῶσα μητρικῶς· Τί τὸ ξένον καὶ φρικῶδες, Υἱέ μου μυστήριον; πῶς καλύπτει τάφος τὸν ἀπερίγραπτον Θεόν; ἄφραστον τὸ τελούμενον! Μὴ με τὴν τεκοῦσαν ἐάσης, Υἱέ μου γλυκύτατε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, τὰ παρόντα Καθίσματα.

Ἦχος β'. Τὸν λίθον τοῦ μνήματος.

Ὡς λίθῳ βαρούμενος, ταῖς πολλαῖς ἀμαρτίαις, ἐν τάφῳ κατάκειμαι, ἀμελείας Οἰκτίριμον· ἐξ οὗ με ἀνάγαγε, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Δόξα. τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἦχος β΄. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Τῷ τιμίῳ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, φυλαττόμενοι Δέσποινα ἀγνή Θεοτόκε, πᾶσαν προσβολὴν τοῦ πολεμήτορος, ἅπαντες ῥαδίως ἐκτρεπούμεθα· διό σε καταχρέως δοξάζομεν, ὡς Μητέρα τοῦ φωτός, καὶ μόνην ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ΄ Στιχολογίαν Καθίσματα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Σήμερον Λάζαρος, θανῶν ἐνθάπτεται, καὶ θρῆνον ἄδουσιν, αἱ τούτου σύγγονοι· ὡς δὲ προγνώστης καὶ Θεός, τὸ Πάθος προηγόρευσας· Λάζαρος κεκοίμηται, τοῖς Μαθηταῖς προφθεγγόμενος· ἀλλὰ νῦν ἀπέρχομαι, ἀναστῆσαι ὃν ἔπλασα. Διό σοι πάντες βοῶμεν· Δόξα τῷ κράτει τῆς ἰσχύος σου.

Δόξα. τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον - ὅμοιον.

Ἡ ἀπειρόγαμος, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὀρῶσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶν σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

ὁ Ν΄ Ψαλμὸς χῦμα,

ὁ ἱερεύς· «Σῶσον, ὁ Θεός», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄) καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς».

ΑΙ ΩΙΔΑΙ: Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἑννέα βιβλικαὶ Ὠδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν.

Σήμερον θὰ διαβασθῇ ὁλόκληρος ἡ γ΄ Ὠδὴ.

ΚΑΝΟΝΕΣ: Εἶτα ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες

ὡς ἑξῆς· εἰς ὅσας ᾠδὰς ὑπάρχουν τριῶδια προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ Μηναιίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ

Τριῶδια,

εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ᾠδὰς μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναιίου.

Εἰς τὸ τέλος τῆς γ΄ ᾠδῆς τοῦ κανόνος ψάλλεται ὁ τοῦ β΄ τριωδίου,

ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων,

οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Ἀποστόλοις πλέξωμεν ἔνθεον μέλος.

ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄.

Ἦχος γ΄. Ὁ Εἰρμός.

«Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ εἰς μίαν, συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῷ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει, Αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται».

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀποστόλων Ἁγίων, τὴν παναγίαν συμφώνως, πανηγυρίσωμεν μνήμην, καὶ αὐτοὺς μέλψωμεν, ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς· τὸν γὰρ ὑπεράγιον, καθικετεύουσι Λόγον, ἰλασμὸν δωρήσασθαι, ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πολυθέου μανίας, τὴν σηπεδόνα σοβοῦντες, τοῦ λόγου ἄλατι θείῳ, τὰς ψυχὰς ἔνδοξοι, τὰς μωρανθεῖσας ποτέ, πάσας ὑγιώσατε, καὶ σεσωσμένας τῷ Κτίστη, πάντων παρεστήσατε· ὅθεν δοξάζεσθε.

Δόξα.

Ὁ κλεινὸς Ἡρωδίων, Ροῦφος καὶ Ἀγαβος, Φλέγων, καὶ ὁ Ἀσύγκριτος ἅμα, καὶ Ἑρμῆς ἄσμασι μακαρίζεσθωσαν, γνήσιοι γενόμενοι, τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν φίλοι, καὶ σοφοὶ Ἀπόστολοι, καὶ θεῖοι κήρυκες.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Συμπαθῆς Θεοτόκε, τῶν Ἀποστόλων τὸ κλέος, τῶν Αἰθλοφόρων ἡ δόξα, καὶ πιστῶν στήριγμα, στήριξον δέομαι, τὸν περιτρεπόμενον, ταῖς ἐπηρείαις τοῦ πλάνου, νοῦν μου καὶ σκοτούμενον, ταῖς παραβάσεσιν.

Ὡιδὴ γ΄.

τῶν Ἁγίων

Ἦχος γ΄. Ὁ Εἰρμός.

«Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτωρ Ὑψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με».

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς Ἐκκλησίας γενόμενοι ὀφθαλμοί, πολλῶν διηνοίξατε, ὀφθαλμοὺς ἐνοπτριζέσθαι, κάλλος τὸ ἀμήχανον, θεοειδεῖς Μαθηταὶ Θεοῦ τοῦ Λόγου.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἶκος Τριάδος ἐδείχθης φωτοειδῆς, Ροῦφε παναοίδιμε, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος, ναοὺς κατηδάφισας, καὶ ἐδομήσω Κυρίῳ Ἐκκλησίας.

Λόγῳ σου θεῖῳ νεώσας Ροῦφε σοφέ, καρδίας κατέσπειρας, τὰ σωτήρια δόγματα, καὶ πολύχουν ἄσταχυν, τὴν τῶν σωθέντων, ἐδρέψω σωτηρίαν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ κατ' οὐσίαν ὑπάρχων τὴν θεϊκὴν, ἀπρόσιτος Ἄχραντε, προσιτός μοι νῦν γέγονε, καὶ σαρκὸς προσλήμματι, ὅλως ἠνώθη δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

τοῦ Τριωδίου

(ποίημα τοῦ κυρίου Ἰωσήφ)

Ἦχος β΄. Στερωθέντα.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, δυναμώσας μου τὸν νοῦν, ἐξασθενοῦντα, προσβολαῖς πονηραῖς, πρὸς τὸ θέλημα τὸ σόν, ἴθυνον Κύριε.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Ραθυμίας νυσταγμῶ, ἐπὶ κλίνης ἡδονῶν, καθεύδοντά με, διανάστησον Χριστέ, καὶ τῶν σῶν προσκυνητῆν, Παθῶν ἀνάδειξον.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Λαμπρυνθέντες τὰς ψυχάς, τῇ νηστεία καθαροί, προσυπαντήσαι, ἐπειχθῶμεν Χριστῷ, πρὸς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐπιδημοῦντι σαρκί.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μὴ φλεχθεῖσα τῷ πυρί, τῆς Θεότητος Ἀγνή, κατάφλεξόν μου, τὰς ὑλώδεις ὀρμάς, τῶν παθῶν ὅπως πιστῶς, ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἔτερον Τριώδιον

(ποίημα τοῦ κυρίου Θεοδώρου)

Ἦχος γ΄. Στεῖρα ψυχῆ.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Τὴν σήμερον ὁ Λάζαρος, θανῶν οὐκ ἔλαθε, τὸ παντέφορον ὄμμα Ἰησοῦ· διὸ ἐκφράζει τοῦτο τοῖς Μαθηταῖς βοῶν· Ὅτι Λάζαρος ὁ φίλος κεκοίμηται, ἀναστήσαι ἤκω αὐτόν.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι.

Πρὸς Ἰουδαίαν Κύριε, πάλιν ἀπαίρειν εἰπών, τοὺς Μαθητὰς ἐφόβησας· ἀλλ' εὐθαρσῶς ὁ Θωμᾶς

ἐκβοᾷ· Ζωὴ ἐστὶν ἄγωμεν· καὶ γὰρ ἂν θνηξώμεθα, αὐθις ἀναζήσωμεν.

Τριάς ἢ Ὁμοούσιος, ὁ Παντοκράτωρ Πατήρ, ὁ Υἱὸς ὁ Συνάναρχος, σὺν τῷ Συνθρόνῳ θεῷ Πνεύματι, ἢ μία προσκύνησις, Θεότης ἢ ἄκτιστος· σὲ ὑμνοῦμεν πάντες βροτοί.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Παρθενομῆτορ ἄχραντε, ἡ ῥίζα τοῦ Ἰησοῦ, ἐξ ἧς Χριστὸς ἀνέτειλε, τὸ ζωηφόρον ἄνθος τῶν γηγενῶν· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, φθορᾶς καὶ θνητότητος. Σὲ ὑμνοῦμεν πάντες Ἀγνή.

Στίχ. Δόξα Σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Χαῖρε Σιών· νῦν ἔρχεται, ὁ Βασιλεὺς σου πραῦς, ὡς ὁ Προφήτης κέκραγε, καὶ ἅγει πῶλος τοῦτον σωματικῶς, τὸν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, τὸ πᾶν περιέχοντα. Ἄισωμεν τῷ κράτει αὐτοῦ.

Καταβασία

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Στεῖρα ψυχὴ καὶ ἄγονε, κτῆσαι καρπὸν εὐκλεῆ, εὐφραينوμένη βόησον· Ἐστερεώθην διὰ σοῦ ὁ Θεός· οὐκ ἔστιν Ἅγιος, οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σου Κύριε».

ὁ ἱερεύς· αἴτησιν καὶ ἐκφώνησιν· «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν»

τὸ Μεσώδιον Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου

Μεσώδιον Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀκτῖνες νοητοῦ, γεγονότες Ἡλίου, φαιδρύνετε τὴν γῆν, ταῖς τῶν λόγων ἀκτῖσι, καὶ σκότος ἐλαύνετε, ἀγνωσίας ἐν Χάριτι· ὅθεν σήμερον, ἐν τῇ φαιδρᾷ ὑμῶν μνήμη, λαμπρυνόμενοι, φωτοειδεῖς θεηγόροι, ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον

Ὡς εἶδεν ἐν Σταυρῷ, ἡ Ἀμνάς σε τὸν Ἄρνα, κρεμάμενον Χριστέ, τῶν κακούργων ἐν μέσῳ ἐβόα δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ὀλολύζουσα· Τέκνον φίλτατον, τί τὸ ὀρώμενον ξένον; Μῆτερ ἄνανδρε, ζωὴ παγκόσμιος τοῦτο, ἀντέφης, γνωσθήσεται.

Ωιδὴ δ'.

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἔθου πρὸς ἡμᾶς, κραταιὰν ἀγάπησιν Κύριε, τὸν μονογενῆ γὰρ σου Υἱόν, ὑπὲρ ἡμῶν εἰς θάνατον δέδωκας· διὸ σοι κραυγάζομεν, εὐχαριστοῦντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου».

Στίχ. Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰαμα πιστοῖς, διὰ γλώσσης θεῖον προσφέροντες, γῆν τῆς ἀσεβείας πονηρᾶν, καταστροφῇ Σοφοὶ παρεδώκατε, καὶ ὠκοδομήσατε, ψυχὰς ἐν πίστει, ὅθεν μακαρίζεσθε.

Στίχ. Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σθένος διὰ σοῦ, Ἡρωδίων μάκαρ ἐνδέδυται, πόλις τῶν Πατρῶν περιφανῶς· πρῶτος τὸν θρόνον γὰρ κατεκόσμησας, θεΐαις ἐλλαμπόμενος, φωτοχυσίαις, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Δόξα.

Πόλις τῶν Πατρῶν, πολιστήν σε μέγαν ἐπλούτησε, μάκαρ Ἡρωδίων ἀληθῶς, πρὸς τὴν Σιών τὴν ἄνω μετάγοντα, ταύτην ἀληθέστατα, ὅθεν τιμᾷ σε, θεΐοις μελωδήμασι.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Λόγῳ ἱερῷ, τοῦ Πατρὸς τὸν Λόγον συνέλαβες, πάσης ἀλογίας τοὺς βροτούς, Θεογεννητορ Κόρη λυτρούμενον· ὅθεν λόγοις πάντοτε, μεγαλοφώνως, θεΐοις σε δοξάζομεν.

Ωιδὴ ε'.

Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

«Ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ἀόρατος ὤφθη, καὶ τοῖς βροτοῖς ἐκὼν συνανεστράφη, ὁ ἀκατάληπτος· πρὸς Σὲ οὖν ὀρθρίζοντες, ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε».

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὶ τῆς γῆς τὸν ἐλθόντα τοῦ σῶσαι, τὸ πλανηθέν, ἐκηρύξατε Λόγον, θεῖοι Απόστολοι, καὶ τῆς πλάνης ἅπαντας, τοὺς ἀνθρώπους ἐλυτρώσασθε.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξενοπρεπῶς προφητείας σοι χάρις, παρὰ Θεοῦ ἐξεχύθη πλουσίως, θεόφρον Ἄγαβε· προφωνεῖς γὰρ δήλωσιν, τῶν μελλόντων ἐμφανέστατα.

Δόξα.

Ἦφθης ποτὲ προσημαίνων τῷ Παύλῳ, ἐπιβουλήν καὶ δεσμὰ καὶ κακώσεις, Προφήτα Ἄγαβε, ὀπηνίκα χεῖράς σου, τῇ ἐκείνου ζώνῃ ἔδησας.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Μόνη ἐν γῆ τοκετὸν ἔσχες ξένον, μόνον ἡμᾶς καταλλάσσοντα μόνῳ, τῷ προανάρχῳ Πατρί· διὰ τοῦτο μόνην σε, ὡς Θεοῦ Μητέρα σέβομεν.

Ωιδὴ ς΄.

Ἦχος γ΄. Ὁ Εἰρμός.

«Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, κυβερνήτα διάσωσον».

Στίχ. Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔθετο λαμπάδας ὡς φωταυγεῖς, ὑμᾶς ὁ Λόγος, οἰκουμένην φωτίζοντας, καὶ τὸ σκότος λύοντας, θεοειδεῖς Απόστολοι, καὶ δεικνύοντας, τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Στίχ. Απόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέκρωσιν κηρύττων τοῦ ἀπαθοῦς, νενεκρωμένους, πρὸς ζωὴν προσηγάγετο, ὁ σοφὸς Ἀσύγκριτος, Ἀποστόλων τὸ καύχημα, Ὑρκανίας τε, τὸ σοφὸν περιτείχισμα.

Δόξα.

Εὐρέ σε Ἀσύγκριτε ποταμόν, ναμάτων πλήρη, Ὑρκανία τοῦ Πνεύματος, καὶ σεπταῖς ἀρδεΐαις σου, καταρδευθεῖσα ἠνεγκεν, ὠραιότατα, τῷ Δεσπότη βλαστήματα.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον

Νόμου σε ἐτύπου ἡ κιβωτός, τὴν δεξαμένην νόμου θεοῦ τὸ πλήρωμα, καὶ σαρκὶ κυήσασαν, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν, Ἀειπάρθενον, ὡς πρὸ τόκου Θεόνυμφε.

Καταβασία

Ἦχος γ΄. Ὁ Εἰρμός.

«Ἄβυσσος ἐσχάτη ἀμαρτιῶν, ἐκύκλωσέ με, καὶ ἐκλείπει τὸ πνεῦμά μου· ἀλλ' ἐκτείνας Δέσποτα, σὸν ὑψηλὸν βραχίονα, ὡς τὸν Πέτρον με, κυβερνήτα διάσωσον».

ὁ ἱερεὺς· αἴτησιν καὶ ἐκφώνησιν· «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς».

Εἶτα ἀντὶ Κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον Μαρτυρικὸν Κάθισμα τοῦ Ἦχου τῆς ἑβδομάδος

[τὸ τυχὸν Κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται]

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

καὶ τὸ Συναξάριον.

Τῇ Η΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ ἐνδόξων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Φλέγοντος, Ἀσυγκρίτου καὶ Ἐρμοῦ.

Στίχοι

Εὐαγγελίου τὸν καλὸν δραμῶν δρόμον,

Ἡρωδίων κάλλιστον ἤρατο στέφος.

Ψυχὴν Ἀγάβου τοῦ Προφηταποστόλου,

Ὁ ψυχοσώστης προσκαλεῖται Δεσπότης.

Σβέσας πλάνης φλέγουσαν ὁ Φλέγων φλόγα,
Οὐς Δαυὶδ εἶπε 'πῦρ φλέγον' βλέπει Νόας.
Παῦλος καλεῖ σε, Ροῦφ', Ἀπόστολος μέγας,
Ἐκλεκτὸν ὄντως, ὧ ἐπαίνου ἀξίου!
Ἀσύγκριτον δὲ πᾶς ἐπαινέσει μάλα,
Τοῦτον γὰρ ἠσπάσατο Παύλου τὸ στόμα.
Ἐρμῆ θανόντι τῷ μαθητῇ Κυρίου,
Ἐρμῶν ἔμπνουν ἐκ λόγων ἀναγλύφω.
Ογδοάτη μετέβησαν Ἀπόστολοι, ἀγγελέες τε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Κελεστίνου πάπα Ῥώμης.

Στίχοι

Τὸ χάσμα καὶ σὲ παμμάκαρ, Κελεστίνε,
Χοροῦ διίστα μὴ μεμακαρισμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἔνδοξος Νεομάρτυς Ἰωάννης ὁ Κουλικᾶς, ὁ μαρτυρήσας ἐν ἔτει 1564φ, ὀγγίνοις τελειοῦται.

Στίχοι

Τὸν Κουλικᾶν δὲ πῶς σιωπῇ παρίδω,
Ὅς ὀγγίνοις τέθνηκεν ὑπὲρ Κυρίου;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πανσιλύπου κατὰ τὸν Β' αἰῶνα διαλάμπαντος.

Στίχοι

Ὁ Πανσίλυπος γῆς λιπῶν παροικίαν,
Εἰς παυσίλυπον ἔρχεται κατοικίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Ναυκλήρου τοῦ πύκλιν Κουλικᾶς, ἐν Κῶ μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ χίλια ἑξακόσια ἑξήκοντα ἑννέα (1669).

Στίχοι

Πλεύσας θάλασσαν ἐν πυρὶ τὴν τοῦ βίου,
Ναύκληρ' ἔφθασας εἰς γαληνοὺς λιμένας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Φιλαρέτου τοῦ κηπουροῦ, τοῦ ἐν Καλαβρία τῆς Σικελίας ἀσκήσαντος.

Στίχοι

Ἄσκησιν μακρὰν Φιλάρετος ἀνύσας,
Λύχνος ἰλαρὸς δι' ἐγκρατείας φαίνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Γενναδίου τοῦ Διονυσιάτου.

Στίχοι

Τμηθεὶς ὁ Γεννάδιος τὴν Κάραν ξίφει,
Δήμοις Ὁσίων καὶ Ἀθλητῶν συνήφθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νήφωνος, Ἐπισκόπου Νόβγοροντ, τοῦ ἐν τοῖς Σπηλαίοις τοῦ Κιέβου ἀναπαυομένου. (+1157)

Στίχοι

Ὅρια Νήφων μὴ μεταίρων Πατέρων,
Οἰκεῖ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν ἄσειστον Πόλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ρούφου τοῦ Ῥώσου Ἡσυχαστοῦ καὶ Ἀναχωρητοῦ τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, κατὰ τὸν ἸΔ' αἰῶνα διαλάμπαντος.

Στίχοι

Τί θέλεις, Ροῦφε, ἀναχωρῶν ἀείπου;
Χριστὸν ζητῶ! Ἄνελθε! Τοῦτον θεώρει.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

[ἐν τῇ ἡ' ὥδῃ πρὸ τοῦ Τριαδικοῦ, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν «Ἐυλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον»]

[Εἰς ἀρκετὰς Ἐνορίας παραλείπουν τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Ὡιδῶν ζ', η', θ', ὡς καθ' ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν]

Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμός τῆς ἠ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ Τριωδίου,

Ἦχος γ΄. Ὁ Εἰρμός.

«*Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς, γεννηθέντα πρὸ αἰώνων Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς Θεοτόκου, σάρκα ἐνδυσάμενον, ὡς τέλειον ἄνθρωπον, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὑμνοῦμεν εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας*».

ὁ ἱερεύς: «*Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα*»

ὁ Χορός: στιχολογεῖ «*Τὴν τιμιωτέραν*»·

εἶτα ὁ εἰρμός τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ Τριωδίου

Ἦχος γ΄. Ὁ Εἰρμός.

«*Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατείδέ σε, ἐν τῇ Βάτῳ Μωϋσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρὶ Δαυὶδ δέ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον. Ράβδον βλαστήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ ρίζης Δαυὶδ*».

καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

ὁ ἱερεύς: Αἵτησιν, καὶ ἐκφώνησιν· «*Ὅτι σέ αἰνοῦσι*».

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ: ψάλλεται (ἐκ τρίτου) τὸ τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος ἀντὶ Ἑξαποστειλαρίου.

Φωταγωγικὸν τοῦ α΄ Ἦχου.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, Δυνάμει, Κύριε, τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, Πρεσβείαις, Κύριε, (τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ), καὶ σῶσόν με.

Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, Πρεσβείαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσόν με.

[ψαλμοὶ τῶν Αἰνῶν καὶ Στιχηρὰ Αἰνῶν δὲν ψάλλονται]

ὁ ἱερεύς: «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ὁ **Ἀναγνώστης:** τὴν Δοξολογίαν (χῦμα).

ὁ ἱερεύς: «*Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν*» κ.τ.λ, Κεφαλοκλισία, ὡς συνήθως. «*Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν*».

Εἰς τὸν Στιχὸν τῶν Αἰνῶν:

ὁ Χορός: τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (δίς)

καὶ τὸ Μαρτυρικὸν (ἅπαξ) εἰς τοὺς οἰκείους στίχους,

Δόξα. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον

Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.

Ἰδιόμελον. Ἦχος α΄.

Ὁ Ἰσραὴλ πορφύραν καὶ βύσσον ἐνεδέδυτο, στολαῖς ἱεραῖς καὶ βασιλείοις λάμπων· νόμον δὲ καὶ Προφήτας πλουτῶν νομίμοις λατρείαις ἐνευφραίνετο· ἀλλὰ Σὲ πτωχεύσαντα, σταυρώσας ἔξω πυλῶν Εὐεργέτα, καὶ ζῶντα μετὰ σταυρὸν ἀθετῶν, τὸν ἐν κόλποις Θεοῦ Πατρὸς ἀεὶ ὄντα, διψεῖ σταγόνα χάριτος· ὡς Πλούσιος ἄσπλαγχνος Λαζάρῳ πένητι, ὁ πορφύρας καὶ βύσσου, ἄσβεστον πῦρ ἀνθυποδύς· καὶ βλέπων ὀδυνᾶται τὸν πρὶν ψυχίων ἀληθείας, ἐνδεῆ λαὸν τῶν ἐθνῶν· νῦν ἐν κόλποις πίστεως, Ἀβραάμ θαλπόμενον, τὴν τοῦ Αἵματός σου πορφυρίδα, σὺν τῇ βύσσῳ τοῦ βαπτίσματος φοροῦντα, καὶ συνευθηνούμενον, καὶ ἐντρυφῶντα χαρίσμασι, καὶ λέγοντα· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ Ἰσραὴλ πορφύραν καὶ βύσσον ἐνεδέδυτο, ..

Μαρτυρικόν

Στίχ. β΄. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν

κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ἦμᾶς πανεύφημοι Μάρτυρες, οὐ θλίψις οὐ στενοχωρία, οὐ λιμὸς οὐ διωγμός, οὐδὲ μάστιγες, οὐ θυμὸς θηρῶν, οὐ ξίφος, οὐδὲ πῦρ ἀπειλοῦν, χωρῖσαι Θεοῦ δεδύνηνται· πόθῳ δὲ μᾶλλον τῷ πρὸς αὐτόν, ὡς ἐν ἀλλοτρίοις, ἀγωνισάμενοι σώμασι, τὴν φύσιν ἐλάθετε, θανάτου καταφρονήσαντες· ὄθεν καὶ ἐπαξίως τῶν πόνων ὑμῶν, μισθὸν ἐκομίσασθε· Οὐρανῶν Βασιλείας, κληρονόμοι γεγόνατε· ἀπαύστως πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ὁρῶσα κρεμάμενον Χριστέ, ἢ ἀγνώως κηύσασα, σὲ τὸν κρεμάσαντα ὕδασι, τὴν γῆν φιλάνθρωπε, ἀνεβόα· Οἶμοι! τί τὸ ξένον θέαμα; ποῦ ἔδου σου τὸ κάλλος γλυκύτατε, γιὰ τὸ ἄπειρον; Μεγαλύνω σου τὸ ἔλεος, ὅτι πάσχεις, ἐκὼν ὑπὲρ ἅπαντας.

ὁ ἱερεύς· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι»,

ὁ Ἀναγνώστης· Τρισάγιον κ.λπ.,

Αὐθις, τὸ Ἀπολυτίκιον χῦμα

ὁ Ἀναγνώστης· «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα. Καὶ νῦν. «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»·

ὁ ἱερεύς· «Ὁ ὢν εὐλογητός»,

ὁ Προεστώς· «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς Εὐχῆς τοῦ Ὁσ. Ἐφραὶμ «Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου».

Καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται αἱ Ὁραι.

ΑΙΩΡΑΙ: ἀρχόμεναι πᾶσαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Ὁρολογίου

[ἐν ταῖς ἐνορίαις μετὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ἁγίου Ἐφραὶμ παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ Εὐχὴ ἐκάστης Ὁρας]

Εἰς τὴν Θ' ὥραν, μετὰ τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια «Βλέπων ὁ ληστής» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα. Καὶ νῦν. «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»,

ὁ ἱερεύς· «Δι' εὐχῶν»

ὁ Προεστώς· «Κύριε καὶ Δέσποτα» καὶ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι.

οἱ Χοροί· εἰς ἦχον πλ. δ' τοὺς Μακαρισμοὺς μετ' ἐφυμνίου εἰς ἕκαστον στίχον τὸ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ Ὁρολογίῳ τάξιν.

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης· τὰ τροπάρια «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κ.λπ., Καὶ νῦν.

ὁ Προεστώς· «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν», καὶ τὸ «Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον».

τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ἱερεύς· «Ὅτι σοῦ ἐστί»,

ὁ Ἀναγνώστης· τὰ Κοντάκια «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης»,

τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (βλέπε αὐτὸ εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), ἥτοι

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρομῶς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ,

τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν Ϛ' ὥδην τῶν κανόνων), ἥτοι

τὸ Μαρτυρικὸν Κάθισμα τοῦ Ἦχου τῆς Ἑβδομάδος

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν ἁγίων», Καὶ νῦν, Θεοτοκίον «Προστασία»,

«Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῶ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου»,
ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς».
ὁ Προεστῶς· «Κύριε καὶ Δέσποτα» καὶ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι, μεθ' ἃς ἄρχεται ὁ

Ἑσπερινὸς τῆς 9^{ης} Ἀπριλίου καὶ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων
09.04.2020

Μάρτυρος Εὐψυχίου τοῦ ἐν Καισαρείᾳ, Βαδίου Ἀρχιμανδρίτου καὶ τῶν 7 Μαθητῶν αὐτοῦ ἐν Περσίᾳ

**Ἡ Ἀκολουθία αὐτὴ καταρτίσθηκε
καὶ διανέμεται δωρεὰν
ἀπὸ τὸν ὀρθόδοξο Ἰστότοπο
<http://akolouthies.wordpress.com>
Προσφέρεται γιὰ ἰδιωτικὴ χρῆσι.
Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐμπόρευσί της.**